ČMSHb
Zátopkova 100/2
160 17 Praha 6
+420 603 469 494
hokejbal@hokejbal.cz
www.hokejbal.cz
www.cmshb.cz

Útočná strategie

Za útočnou fázi hry je mnohdy mylně považována hra celku v útočné třetině. Zkusme si pootevřít téma útočné strategie hry jednotlivce i celku, jako velmi důležitý prvek, jehož cílem je nejen vytvořit si herní nebo střeleckou převahu nad soupeřem, ale především vstřelit branky vedoucí k vítězství v utkání.

Co lze označit za útočnou fázi hry?

Za útočnou fázi lze označit části nebo úseky hry, kdy je celek v držení míčku, ať již jej hráči drží v obranném, středním nebo útočném pásmu. Naopak za obrannou fázi označujeme ty úseky hry, kdy celek není v držení míčku a snaží si svým pohybem (napadání), rozestavením a činností v osobních soubojích získat míček zpět pod svou kontrolu.

Útočná hra v současnosti vyniká na jedné straně vysokým stupněm organizovanosti a propracovanosti (hra týmu jako celku na základě stanovené taktiky za předpokladu herních kombinací), na druhé straně se zase vyznačuje velkou variabilitou a kreativností (hra jednotlivce ve fázi vedení osobního souboje nebo především v základních herních útočných kombinacích), která je nutná k překonávání obrany soupeře.

Organizace hry celku v útoku je výsledkem spolupráce a součinnosti všech hráčů na hřišti. Herní spolupráce a pohyb hráčů v organizaci útočných aktivit mají určitý průběh, který označujeme jako fáze útoku.

Fáze útoku:

- založení útoku (zahájení),
- rozvíjení útoku (vedení),
- zakončení útoku.

Jaké jsou základní předpoklady k úspěšné hře v útoku?!

- Rychlý, agresivní a účinný pohyb po hřišti.
- Vést míček ve volném prostoru nebo pod tlakem soupeře (krytí míčku, stabilita v osobním souboji atd.).
- Přihrát si a zpracovat přihrávku.
- Zmatení soupeře kličkou, klamáním, naznačením přihrávky a střely.
- Přesnost střely včetně zakončení bez přípravy nebo ihned po přihrávce.
- Odvaha, kreativita a zdravá sebedůvěra ve vlastní schopnosti a spoluhráče.

Výše uvedené předpoklady vychází z dokonalého osvojení herních činností jednotlivce a jejich aplikace v utkání pod tlakem soupeře. Bez pohybu, schopnosti hrát s míčkem, dobře si přihrát, překvapit soupeře a přesně vystřelit, není možné vstřelit góly vedoucí k úspěchu v každém utkání.

Jaké důležité složky hry v útoku známe?

Čtení hry

Čtení hry a reagování na herní situace je základem pro úspěšnou hru, jak v útoku, tak obraně. Hráči zapojují do rozhodování své herní myšlení. Herní myšlení se vyvíjí:

facebook.com/cesky.hokejbal twitter.com/hokejbalcz plus.google.com/+HokejbalCzech

- s věkem hráče,
- s množstvím odehraných utkání,
- s množstvím herních situací opakujících se v tréninkovém procesu,
- s náročností úspěšně vyřešených situací,
- ve vazbě na množství variant řešení dané situace při nácviku.

Posbírat informace o situaci na hřišti, zpracovat je a rozhodnout se podle toho, co se aktuálně na hřišti děje. Jaké předpoklady jsou podstatné pro dokonalý přehled o situaci na hřišti:

- mít zvednutou hlavu,
- sledovat pohyb spoluhráčů,
- sledovat pohyb soupeře,
- anticipovat (předvídat, resp. vědět o možnostech, které se mohou naskytnout) např. pohyb míčku nebo ostatních hráčů, předvídat záměry soupeře atd.,
- nebát se udělat ve správný čas správné rozhodnutí.

Doporučení pro nácvik:

- zařazovat cvičení s několika možnostmi řešení (volba je na hráči),
- zařazovat do TJ hry na malém prostoru (formát 2-2, 3-3 aj.),
- zařazovat četně cvičení 1-1 s obměnou prostor provedení (vést hráče ke kreativitě),
- střídat hráče mezi posty (rozvoj anticipace),
- provádět cvičení pod tlakem soupeře (po zvládnutí základů HČJ) – sledování a reagování na pohyb soupeře.

Pohyb míčku

Změna pozice míčku na hřišti nutí soupeře neustále reagovat na změnu herní situace a ten je stále nucen:

- přeskupovat obranu (zejména obsazení středu hřiště),
- měnit směr napadání,
- provádět obranné kombinace ve vazbě na změnu pozice míčku a hráčů soupeře,
- aktivně komunikovat a provádět vizuální kontrolu míčku, hráčů soupeře.

Tým v držení míčku tím získává výhodu, mnohdy vedoucí k zisku času a prostoru na rozvíjení útoku nebo jeho zakončení. Platí tedy rada: „zajisti neustálý pohyb míčku“.

Doporučení pro nácvik:

- zařazovat cvičení na rozvoj dovednosti a techniky vedení míčku, přihrávky a zpracování míčku (nácvik přihrávky nepřeceňovat v kategoriích U11 a mladších),
- zařazovat různé obměny přihrávky využitelné v utkání s prostorovou obměnou a možností volby (dlouhá průniková přihrávka, přihrávka o hrazení, přihrávka vzduchem, kombinace krátkých přihrávek na malém přehuštěném prostoru atd.),
- při hře na celé hřiště rozvíjet taktickou rovinu přihrávky ve vazbě na fázi založení/rozvíjení útoku (v žákovských kategoriích je třeba nepotlačovat konstruktivní předpoklady hráčů a nepožadovat zahazování, odpalování nebo vyhazování míčku).

Rychlost

Rychlost je vhodné vnímat nejen jako rychlost přechodu do útočné třetiny, ale především jako rychlost, přímočarost a dravost provedení všech činností a technických prvků. Nezapomeňme také na rychlost pohybu samotného (lokomoce). Nepostradatelným prvkem rychlosti je také reagování na vývoj a změnu hry. V neposlední řadě je důležité neopomenout také rychlost, razanci střely a přihrávky.

Rychlý přechod do útoku je možné považovat za velmi účinnou zbraň. Hlavní výhodou je především skutečnost, že útočné aktivity jsou vedeny do nezformované obrany soupeře, čímž roste pravděpodobnost pro úspěšné řešení.

První možností, o které hráč přemýšlí ve snaze o rychlý přechod do útoku, je alternativa přihrát. Ve fázi založení útoku je vhodné nepředržovat přehnaně míček a omezit driblování s míčkem na minimum. Při zakončení útoku je výhodou umět střílet z první. Rychlost ovšem nemusí být ale vždy bezpodmínečně nutná, pokud rychlý útok nebo protiútok nelze provést, tak je třeba být trpělivý a vyvarovat se zkažených přihrávek, přihrávek na slepo případně směřování útoku do prostor zahuštěných hráči soupeře.

Mladé hráče doporučujeme vést a rozvíjet útok rychle avšak s odpovědností za míček a přesnost přihrávek s cílem využití volných prostor na hřišti a snaze postupovat vpřed (bezdůvodně neustupovat).

Doporučení pro nácvik:

- do TJ pravidelně zařazovat rychlostní vstupy,
- zatížení a délku odpočinku volit s tlakem na provedení v rychlosti případně rychlostní vytrvalosti,
- po zvládnutí technických prvků lpět na rychlosti a přesnosti provedení,
- po zvládnutí dovednostního základu provádět činnosti v pohybu s hlavou nahoře,
- do TJ pravidelně zařazovat 1-1 a rovnovážné situace na malém prostoru.

Přechod (transition)

Jedná se o změnu hry týmu z obrany do útoku, nebo z útoku do obrany – podle toho, jak se mění držení míčku. Je to situace, která nastává v hokejbale víceméně neustále. Z toho vyplývá, že všichni hráči musí zvládat útočné i obranné dovednosti stejně dobře. V hokejbale více než v jiných sportech platí, že hráč se nemůže specializovat jen na určitou pozici (např. pravý obránce), ale musí být schopen hrát na všech postech, jak dopředu, tak dozadu.

Důležitou součástí úspěšného přechodu do útoku je čtení hry a úroveň herního myšlení hráče. Hráč s míčkem má obvykle následující možnosti řešení:

- přihrát volnému spoluhráči,
- pokrýt si míček a běžet sám,
- jít do situace 1-1 (vést osobní souboj),
- vystřelit anebo pokusit se nastřelit míček,
- rozvíjet útok do volných prostor a vyčkat na podporu spoluhráčů.

Častým řešením je přihrávka volnému hráči, a to z těchto důvodů:

- z hlediska provedení nejjednodušší způsob,
- nejrychlejší způsob (míček letí vždy rychleji, nežli pohybující se),
- nejlepší způsob, jak přenést hru a donutit soupeře k přeskupení.

Mladé hráče je vhodné vést k odpovědnosti za přesnost a účelnost přihrávky resp., hráče vést k tlaku do branku, k odvaze zakončit, tedy nebát se vzít střelbu na sebe. Mnozí mladí hráči volí raději přihrávku na místo vlastního zakončení. Doporučujeme v hráčích budovat kreativitu, odhodlání a zdůraznit jim, že riskantní střelba je zpravidla výhodnější a nebezpečnější nežli riskantní přihrávka.

Doporučení pro nácvik:

- střídat hráče mezi posty,
- zařazovat cvičení s přechodem z útočné do obranné fáze (a obráceně),
- zařazovat cvičení s obměnou počtu aktivních hráčů,
- zařazovat hry na malém a omezeném prostoru,
- podporovat v hráčích útočné aktivity a kreativitu.

Podpora

S přechodem do útoku úzce souvisí otázka podpory hráčů, kterou lze charakterizovat jako schopnost hráčů bez míčku se nabízet k přihrávkám případně na sebe svým pohybem vázat hráče soupeře nebo zaměstnávat jejich pozornost a vizuální kontrolu.

Nabízení se hráči s míčkem na přihrávku má význam nejen z pohledu dalšího rozvíjení se herních kombinací nebo vytváření prostor pro zakončení, ale má také roli ve vytváření prostoru a času pro hráče v držení míčku.

Základním principem útoku je princip podpory. Podpora v útoku znamená, že hráči bez míčku se nabízejí na přihrávku hráči s míčkem a vytváří tak možnosti pro přihrávky. Hráči musí za prvé sledovat a číst hru soupeře a předvídat situace, kde by mohlo docházet k soubojům s bránícími hráči a za druhé sledovat spoluhráče s míčkem a jeho pohyb. Na základě vyhodnocení těchto dvou věcí pak musí přiměřeně reagovat.

Podporu lze označit jako **přímou**, kdy hráč se pohybuje do volného prostoru a může tak na něj směřovat přihrávka. Naopak při **nepřímé** podpoře se hráč pohybuje tak, že svým pohybem stáhne obránce do určitého prostoru a vytvoří volné místo pro hráče s míčkem.

Základním charakteristickým projevem podpory útočným aktivitám v útočném pásmu je vytváření tzv. **útočných trojúhelníků**. Hráč s míčkem disponuje minimálně dvojicí možností, komu přihrát (má dva volné spoluhráče). Uvedenou součinností hráčů se vytváří podpora pro hráče s míčkem a zároveň útok získává šířku a hloubku.

Doporučení pro nácvik:

- do TJ zařazovat nácvik uvolnění hráčů bez míčku,
- zvýšit četnost zařazování cvičení 2-2, 3-3 na malém prostoru zaměřené na součinnost a spolupráci dvojic a trojic,
- vést hráče k vnímání hloubky a šířky hry včetně vysvětlení významu tohoto prvku.

Střelba

Důležité je zakončit každý útok střelou. Střela je vyvrcholením nejen každého cvičení, ale také každé útočné aktivity. Jde o prakticky jediný způsob vedoucí ke vstřelení branky. Lze kontaktovat, že i střela z horší pozice je lepší, než zkažená nebo neadresná přihrávka.

Doporučení pro nácvik:

- s vyšší věkovou kategorií zařazovat ve vyšší míře střelbu pod tlakem nebo bez přípravy,
- vést hráče k sledování míčku a aktivnímu pohybu v jeho směru nebo pohybu do branky,
- vést hráče k dohrávání akcí okolo brankoviště.

Komunikace

Jako komunikaci je možné označit nejen slovní formu, ale i neverbální prostředky např. oční kontakt, sledování pohybu, vnímání postavení spoluhráče včetně předvídání jeho dalšího pohybu, postavení čepele atd. Aktivní komunikace se spoluhráči hraje roli jako prevence nežádoucích řešení herních situací, např. duplikování herních činností (dva hráči se rozhodnou udělat stejnou věc, seběhnou se na jedno místo atd.), váhání vedoucí k opožděným reakcím na nastalou situaci.

Doporučení pro nácvik:

- vést hráče k vizuální kontrole všech spoluhráčů a jimi vedených osobních soubojů (např. v situaci 2-2, 3-3 a 4-4),
- při obranných a útočných kombinacích vést hráče k verbální i neverbální komunikaci,
- zařazovat hry včetně pohybových zaměřených na týmovou komunikaci.

č.1 - Čtení hry v situaci 2-1

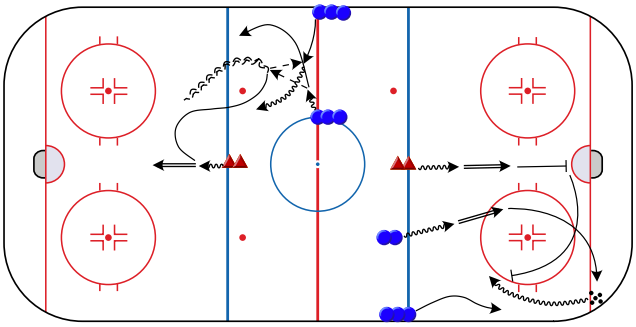

č.2 - Čtení hry v situaci 3-2

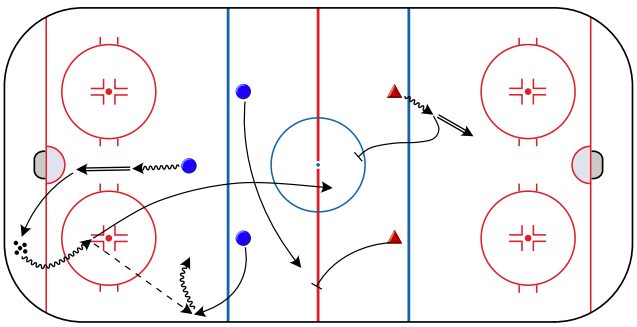

ČMSHb
Zátopkova 100/2
160 17 Praha 6

+420 603 469 494
hokejbal@hokejbal.cz

www.hokejbal.cz
www.cmshb.cz

č.3 - Průniková přihrávka a přihrávka o hrazení

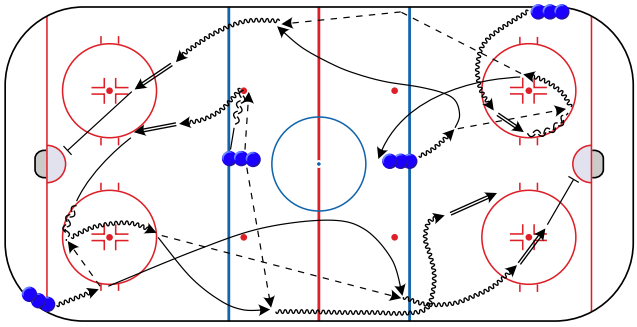

č.4 - Transition

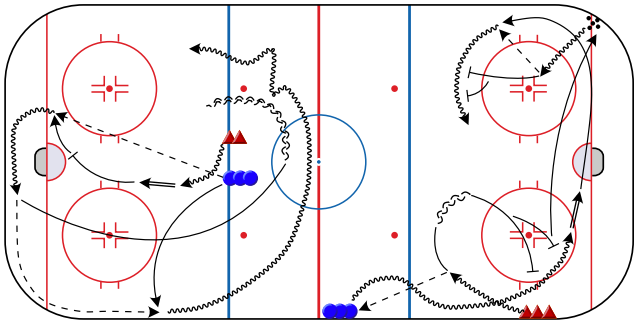

č.5 - Hloubka a šířka hry (postavení do trojúhelníku)

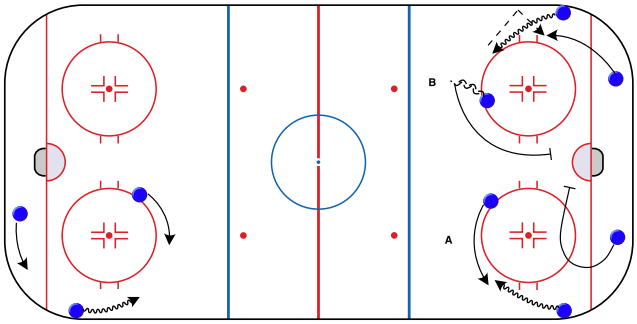

č.6 - Přechod (část 1)

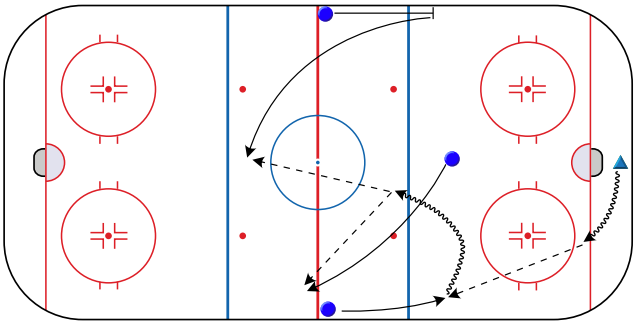

č.7 - Přechod (část 2) - trojúhelníky

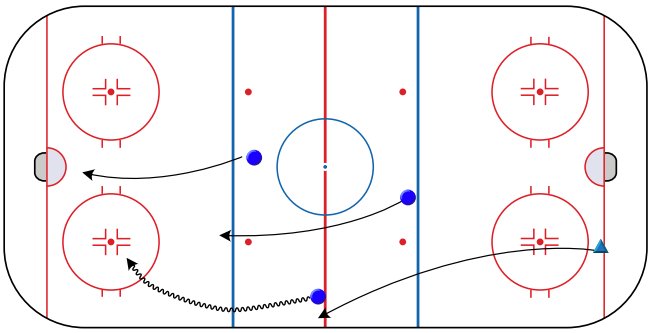

č.8 - Kombinace založená na krátkých přihrávkách

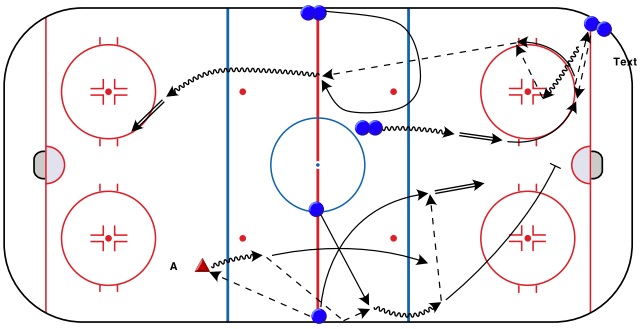

č.9 - Podpora útočné fáze hry obráncem

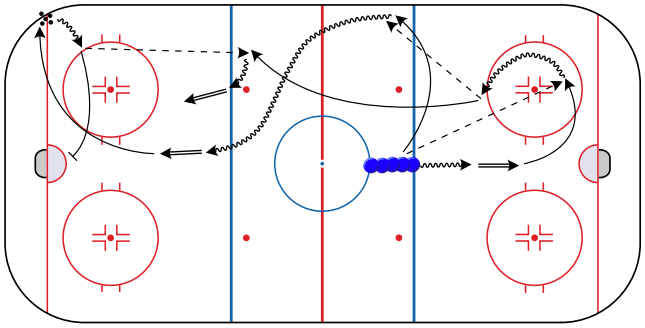

č.10 - Podpora útočné fáze hry obráncem

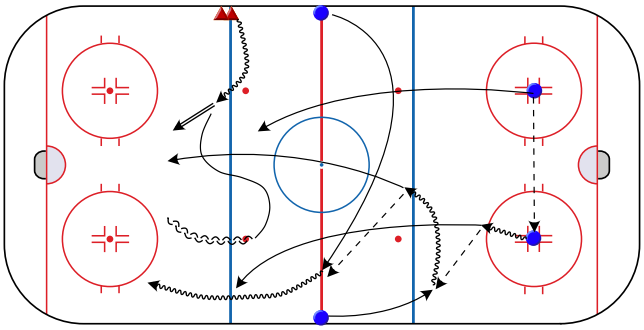

ČMSHb
Zátopkova 100/2
160 17 Praha 6
+420 603 469 494
hokejbal@hokejbal.cz
www.hokejbal.cz
www.cmshb.cz

č.11 - Zakončení po obratu

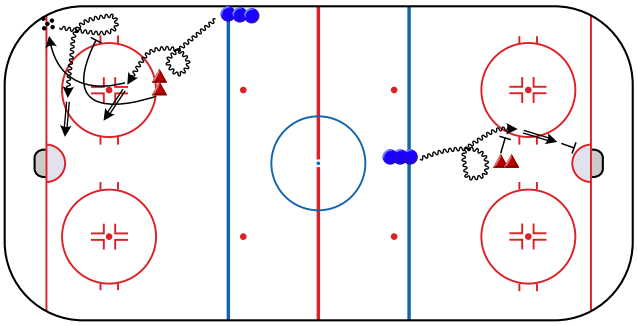

č.12 - Střelba pod tlakem

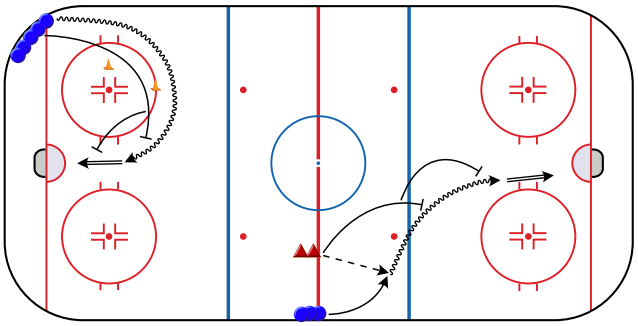

č.13 - Natlačení se do brankoviště

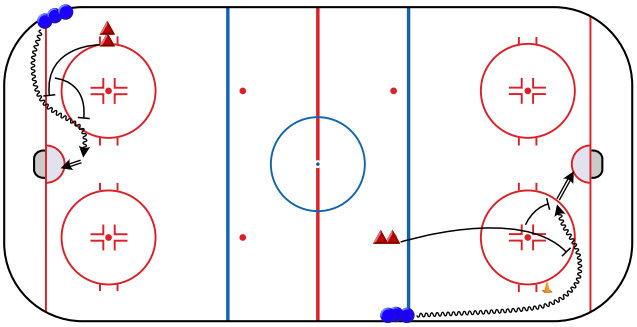

č.14 - Střelba po přihrávce a uvolnění se do prostoru

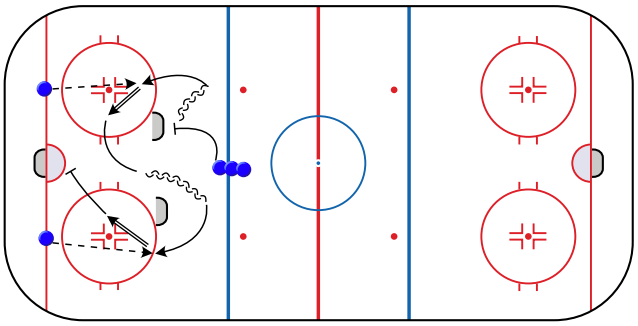

č.15 - Zakončení po přihrávce

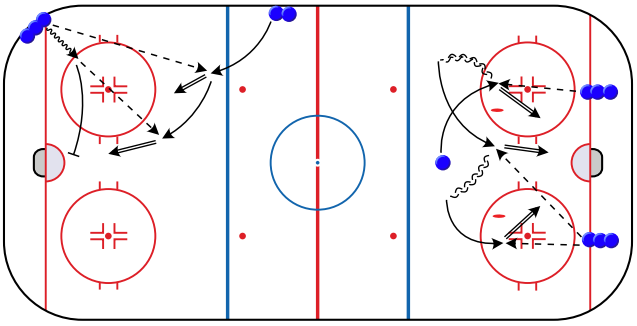

č.16 - Zakončení po odrazu míčku o prkno/hrazení

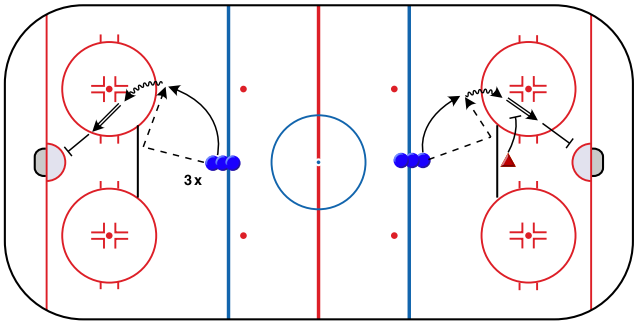

č.17 - Zakončení obránce pod tlakem

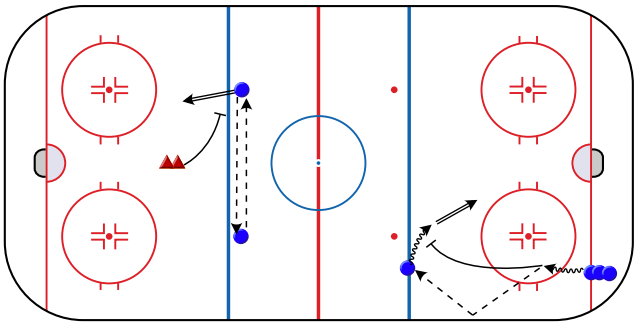
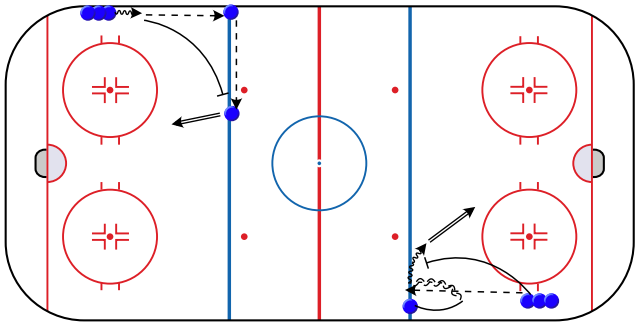
č.18 - Zakočení obránce pod tlakem